

Sygn. akt II K 376/16

1 Ds. 273.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Roman Chorab

Protokolant Judyta Kurmańska

po rozpoznaniu w dniu 20.12.2016 r.

sprawy **A. H.**

urodz. (...) w L.

syna Z. i W. z d. D.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 sierpnia 2014 roku w P. w powiecie (...), prowadził znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie – 1,32 mg/dm³, II badanie 1,31 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował po drodze publicznej samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 27 września 2012 roku w sprawie II K 474/12 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. w którym nadto orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

- Sądu Rejonowego w Lubaniu, VII Wydziału Zamiejscowego w L. z dnia 3 września 2013 roku w sprawie VII K 388/13 za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. w którym orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

- Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Wydziału Zamiejscowego w L. z dnia 30 czerwca 2014 roku w sprawie II K 142/14 za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. którym orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego A. H. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. H. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześciu) lat;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego A. H. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 376/ 15

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

A. H. w chwili obecnej jest czterdziestoczteroletnim mieszkańcem L. , odbywającym obecnie karę czterech miesięcy pozbawienia wolności w innej sprawie.

(dowód: dane osobowe oskarżonego A. H.– k.89-90 i k.125).

W przeszłości A. H. był trzykrotnie karany sędownie za kierowanie pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości.

(dowód: zapytanie o karalność dot. osk. A. H. - k. 99 ; odpisy wyroków sądowych - k. 6 , k. 7 i k. 8).

W dniu 13 sierpnia 2014 r. A. H. spożywał alkohol w postaci wódki. Następnie samochodem m-ki (...) o nr rej. (...) z miejscowości B. udał się do miejscowości P. w gminie L.. Tam o godz. 20.35 został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji. Przeprowadzone badanie jego trzeźwości wykazało (pierwsze o godz. 20:40) 1,32 mg/dm³ , oraz (drugie o godz. 21:00) wykazało 1,31 mg/dm³

(dowód: notatka urzędowa – k. 1 ; protokół użycia urządzenia kontrolno –pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 2 ; wyjaśnienia osk. A. H. k. – 125v).

Jak już na wstępie uzasadnienia nadmieniono , oskarżony A. H. był w przeszłości karany za przestępstw kierowania pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości. Mianowicie wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śl. z dnia 27.09.2012 r. sygn. akt II K 474/12 , wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. Śl. z dnia 03.09.2013 r. sygn. akt VII K 388/13 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. Śl. z dnia 30.06.2014 r. sygn. akt VII K 142/14. We wszystkich tych orzeczeniach , Sąd orzekał wobec oskarżonego A. H. zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym odpowiednio na okresy lat trzech (w pierwszych i drugim wyroku) i w ostatnim , na okres lat czterech.

(dowód: odpisy wyroków sądowych - k. 6 , k. 7 i k. 8).

Sąd zważył co następuje:

Dokonując całościowej oceny materiału dowodowego, należy stwierdzić, iż oskarżony A. H. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178 a § 4 kk. i art. 244 kk. w zw. z art.11 § 2 kk. w ten sposób, że :

W dniu 13 sierpnia 2014 r. w P. w powiecie (...) , prowadził znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie - 1,32 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu ,II badanie - 1,31 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował po drodze publicznej samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...) przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnymi wyrokami :

- Sądu Rejonowego w Lwówku Śl. z dnia 27.09.2012 r. sygn. akt II K 474/12 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. w którym orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

- Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w Lwówku Śl. z dnia 03.09.2013 r. sygn. akt VII K 388/13 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk. w którym orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

- Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w Lwówku Śl. z dnia 30.06.2014 r. sygn. akt VII K 142/14 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk. i art. 244 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w którym orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

W ocenie Sądu żadnej wątpliwości nie może budzić, kwalifikacja prawna zarzucanego osk. A. H. przestępstwa. Nie sposób kwestionować faktu, że A. H. kierował przedmiotowym samochodem i znajdował się w stanie nietrzeźwości, skoro wykazało to dwukrotne badanie urządzeniem do wykrywania alkoholu w wydychanym powietrzu. Stężenie alkoholu w jego organizmie w stopniu znacznym przekraczało dopuszczalne normy. Oczywiście przy tym jest, że samochodem poruszał się po drodze publicznej. Nadto autem tym poruszał się w sposób świadomy, nie respektując powyżej opisanych orzeczeń sądowych, gdzie w każdym z nich orzekany był wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Kwalifikację w zw. z art. 11 § 2 kk. uzasadnia fakt, że czyn popełniony przez oskarżonego A. H. wyczerpywał znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej (art. 178a § 4 kk. i art. 244 kk.).

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących osoby sprawcy A. H.. Z tym, że podkreślić należy, iż w ocenie Sądu w zdecydowanej większości były to okoliczności obciążające, do których należy zaliczyć:

uprzednią karalność oskarżonego w przeszłości i to karalność (trzykrotną) właśnie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, znaczne stężenie alkoholu w jego organizmie, popełnienie kolejnego przestępstwa zaledwie w kilka miesięcy po wcześniejszym skazaniu go za taki sam czyn.

Za jedyną zaś okolicznością łagodzącą o ocenie Sądu należało uznać to, że oskarżony A. H. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu A. H. na podstawie art. 178a § 4 kk. w zw. z art. 11 § 3 kk. i w zw. z art. 4 § 1 kk. kary dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności, jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu – przy czym spełni w stosunku do oskarżonego A. H. rolę wychowawczą i zapobiegawczą, czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej. Sąd wymierzył oskarżonemu A. H. karę na podstawie art. 178a § 4 kk. w zw. z art. 11 § 3 kk. gdyż w przypadku kwalifikacji prawnej z 11 § 2 kk. Sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. W niniejszej zaś sprawie przepisem surowszym (jeśli chodzi o zagrożenie karą) jest przepis art. 178a § 4 kk.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że Sąd na podstawie art. 4 § 1 kk. zastosował przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01.07.2015 r. jako, że czyn został popełniony w dniu 13 sierpnia 2014 r. a poprzednio obowiązujące przepisy ustawy karnej niewątpliwie były względniejsze od tych obowiązujących po 01.07.2015 r.

Niemniej jednak zważywszy, na uprzednią trzykrotną karalność osk. A. H. i to za takie same przestępstwa nie sposób było uznać, że zachodzi wobec niego pozytywna prognoza w zachowaniu się na przyszłość i skorzystania tym samym z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności z art. 69 kk.

Wprost przeciwnie niniejsza sprawa wykazała, że proces resocjalizacji osk. A. H., nie osiągnął wobec jego osoby, swojego podstawowego celu jakim było zapobieżenie popełnienia przestępstwa przez oskarżonego w przyszłości. Mało tego A. H. w sposób całkowicie bez troski i lekceważący nadużył zaufania Sądu, który w swoim ostatecznym orzeczeniu orzekł karę pozbawienia wolności niemalże w jej najniższym wymiarze, gdy tymczasem oskarżony ten w dalszym ciągu, nic sobie z tego nie robiąc popełniał kolejne takie samo przestępstwo. Stąd też proces jego resocjalizacji musi być w dalszym ciągu kontynuowany, w warunkach zamkniętego zakładu karnego i poprzez wymierzenie kary znacznie przekraczający jej dolny próg ustawowego zagrożenia.

Na podstawie art. 42 § 2 kk. w zw. z art. 4 § 1 kk. (z tych samych względów co powyżej w uzasadnieniu już nadmieniono), Sąd orzekł wobec oskarżonego A. H. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres sześciu lat. Z jednej bowiem strony, orzeczenie takiego środka karnego było obligatoryjne, z drugiej zaś, Sąd uznał, że osoba A. H., która w taki sposób lekceważy i obowiązujące przepisy ustawy karnej i orzeczone przez

Sąd zakaz , a nade wszystko porusza się samochodem w tak znacznym stanie nietrzeźwości musi być wyeliminowana z ruchu drogowego na okres kolejnych , tym razem sześciu lat.

Mając na uwadze fakt , że osk. A. H. w chwili obecnej odbywa karę pozbawienia wolności i będzie miał do odbycia kolejną karę pozbawienia wolności w niniejszej sprawie ,a jego możliwości zarobkowe w zakładzie karnym będą ograniczone są do minimum , Sąd na podstawie przepisów zacytowanych w pkt. III części skazującej wyroku zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych , obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierzył mu opłaty.